

KL
Att.: Pernille Christensen
kl@kl.dk

Sagsnr.
2018 – 1933
2018 – 467

KLs henvendelse om kommunalbestyrelsesmedlemmers anvendelse af deres kommunale mailkonti (SAG-2018-02338)

Doknr.
546695

1. KL har ved brev af 13. april 2018 rettet henvendelse til Økonomi- og Indenrigsministeriet vedrørende kommunalbestyrelsesmedlemmers anvendelse af deres kommunale mailkonti.

Dato
11-01-2019

Spørgsmålene vedrører navnlig, hvorvidt offentlighedsloven og forvaltningsloven finder anvendelse i relation til henvendelser, som sendes til et kommunalbestyrelsesmedlems kommunale mailkonto, herunder betydningen af sådanne henvendelser for kommunens eventuelle handlepligt, samt kommunalbestyrelsesmedlemmers ansvar, såfremt medlemmet ikke videregiver oplysninger af betydning for en sag, der behandles i kommunen, til den kommunale forvaltning.

Spørgsmålene udspringer ifølge KLs brev af § 8 b i lov om kommunernes styrelse om behandling af oplysninger, der foretages som led i varetagelsen af et kommunalbestyrelsesmedlems hverv. Bestemmelsen trådte i kraft den 1. januar 2018.

Økonomi- og Indenrigsministeriet skal hertil indledningsvis bemærke, at de rejste spørgsmål efter ministeriets opfattelse ikke har sammenhæng med § 8 b i lov om kommunernes styrelse, men må anses for at have været aktuelle også før indførelsen af den nævnte bestemmelse. Spørgsmålene beror således ikke på en fortolkning af § 8 b.

2. Økonomi- og Indenrigsministeriet kan i anledning af KLs henvendelse *generelt* oplyse, at kommunalbestyrelsen er kommunens øverste myndighed. Kommunalbestyrelsen har det overordnede ansvar for hele den kommunale virksomhed, jf. Lov om kommunernes styrelse med kommentarer, Hans B. Thomsen m.fl., 2010, side 49.

Dette ansvar påhviler kommunalbestyrelsen som kollegialt organ. De enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer udgør ikke hver for sig en del af den offentlige forvaltning eller afleder i øvrigt en selvstændig ret til at træffe afgørelse som myndighed som følge heraf, jf. § 11, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, der fastsætter, at kommunalbestyrelsen er beslutningsdygtig, når mindst halvdelen af medlemmerne er til stede, og forbuddet mod delegation til enkeltmedlemmer, bortset fra borgmesteren eller udvalgsformanden, jf. Delegation i kommunestyret, Espersen, 1985, side 42 f.

De enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer kan således som udgangspunkt efter ministeriets opfattelse ikke anses som værende repræsentanter for hele kommunalbestyrelsen, dvs. det samlede kollegiale organ. Et kommunalbestyrelsesmedlem kan

med andre ord ikke generelt eller i enkelte tilfælde repræsentere kommunen som myndighed, herunder afgørelsesmyndighed i konkrete sager.

Det er på den baggrund ministeriets opfattelse, at en henvendelse fra en borger eller virksomhed til et kommunalbestyrelsesmedlems kommunale eller private mailkonto ikke i sig selv kan anses for at være en henvendelse til en myndighed inden for den offentlige forvaltning.

Offentlighedsloven finder anvendelse på al virksomhed, der udøves af myndigheder inden for den offentlige forvaltning, jf. offentlighedslovens § 2, mens forvaltningsloven finder anvendelse på behandlingen af sager, hvori der er eller vil blive truffet en afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1.

Det er herefter Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse, at en henvendelse fra en borger eller virksomhed til et kommunalbestyrelsesmedlems kommunale eller private mailkonto ikke uden videre kan antages at være omfattet af offentlighedsloven eller forvaltningsloven, idet henvendelsen ikke er modtaget af en offentlig forvaltningsmyndighed.

3. Det er i forlængelse heraf Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse, at et kommunalbestyrelsesmedlem, der modtager en henvendelse fra en borger eller virksomhed i sin kommunale eller private mailkonto, ikke uden videre efter forvaltningslovens § 7, stk. 2, vil have pligt til at videresende henvendelsen til kommunen.

Økonomi- og Indenrigsministeriet skal hertil bemærke, at et kommunalbestyrelsesmedlem efter ministeriets opfattelse inden for rammerne af de regler, der gælder om tavshedspligt, efter omstændighederne vil være berettiget til at videresende en sådan henvendelse til den kommunale forvaltning, men at medlemmet ikke vil være underlagt en generel forpligtelse hertil.

En videresendelse af en henvendelse, det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem har modtaget, til den kommunale forvaltning vil efter ministeriets opfattelse særligt kunne være aktuelt i tilfælde, hvor der måtte tilgå et kommunalbestyrelsesmedlem oplysninger om en sag, som borgeren eller andre med sin henvendelse til medlemmet må anses for at ville ønske inddraget i kommunens behandling af en sag i den kommunale forvaltning, jf. ministeriets bemærkninger til KLs hørings svar i høringsnotatet til det fremsatte lovforslag om bl.a. § 8 b (LSF 92, bilag 1, Folketingssamling 2017-18).

Det er Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse, at det i sådanne tilfælde må anses for berettiget og ofte må anses for hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsesmedlemmer videresender modtagne henvendelser til den kommunale forvaltning, selvom der ikke foreligger en generel retlig forpligtelse hertil. Efter omstændighederne kan medlemmet dog være forpligtet hertil, jf. pkt. 4.

Såfremt et kommunalbestyrelsesmedlem videresender en henvendelse til den kommunale forvaltning, vil henvendelsen indgå til en offentlig forvaltningsmyndighed og derefter selvsagt være omfattet af offentlighedsloven mv. og de dertil hørende regler om aktindsigt, journaliseringspligt mv.

4. Økonomi- og Indenrigsministeriet skal i tilknytning hertil gøre opmærksom på, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor en henvendelse vil kunne udløse en reaktionspligt for kommunalbestyrelsesmedlemmet.

En vurdering heraf må bl.a. bero på karakteren af henvendelsen, herunder omstændighederne, der er oplyst i henvendelsen, hvorvidt henvendelsen indeholder egentlige

spørgsmål, samt om sagen allerede behandles eller må forventes behandlet af den kommunale forvaltning og/eller kommunalbestyrelsen mv.

Reaktionspligten har baggrund i, at medlemmerne har del i den samlede kommunalbestyrelses pligt til at føre tilsyn med, at forvaltningen og dennes øverste leder, borgmesteren, fungerer tilfredsstillende.

Et kommunalbestyrelsesmedlem vil i sådanne tilfælde efter omstændighederne kunne ifalde ansvar, hvis medlemmet undlader at reagere på visse tilkendegivelser eller informationer udefra, som medlemmer har modtaget, herunder henvendelser fra borgere.

Der kan her henvises til betænkning nr. 996 fra 1983 om Ansvarsplacering og reaktionsmuligheder i kommunestyret, side 36, samt økonomi- og indenrigsministerens svar af 19. december 2017 på SOU alm. del spørgsmål 94, afsnit 3.

Der henvises endvidere til underretningspligten efter servicelovens § 153 (lovbekendtgørelse nr. 1114 af 30. august 2018), der som anført i bestemmelsens forarbejder også gælder for kommunalbestyrelsesmedlemmer, jf. Folketingstidende 2009-10 (elektronisk udgave), lovforslag nr. 178 som fremsat den 24. marts 2010, side 61.

5. Særligt for så vidt angår borgmesteren skal ministeriet i forlængelse heraf bemærke, at henvendelser fra en borger eller virksomhed sendt til en borgmesters kommunale mailkonto efter ministeriets opfattelse kan have en sådan karakter, at de vil skulle anses for at være indgået til borgmesteren som repræsentant for kommunen og kommunalbestyrelsen som samlet organ og dermed indgået til kommunen.

Det skyldes, at borgmesterens særlige ved lov fastsatte opgaver og ansvarsområder, herunder rollen som øverste daglige leder af kommunens administration, bl.a. indebærer, at borgmesteren har ansvar for fordelingen af sagerne og sagernes ekspedition, jf. § 31, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse.

Der kan således være andre forventninger til, at en henvendelse til borgmesteren sker som følge af et ønske om at kontakte kommunen og ikke en kommunalpolitiker.

6. Tilsvarende må henvendelser, der er sendt til en udvalgsformand på dennes kommunale mailkonto, efter ministeriets opfattelse oftere antages at vedrøre forhold, som vil skulle anses for at være indgået til udvalgsformanden som repræsentant for kommunen og udvalget som samlet organ, og dermed indgået til kommunen.

Det skyldes, at hvervet som udvalgsformand – ligesom borgmesterhvervet – indebærer opgaver og ansvar for f.eks. at forberede, indkalde og lede udvalgets møder, jf. lov om kommunernes styrelse § 22, stk. 1, ligesom formanden ved lovens § 22, stk. 2, er tillagt beføjelse til på udvalgets vegne at afgøre sager, som ikke tåler opsættelse eller ikke giver anledning til tvivl.

7. Økonomi- og Indenrigsministeriet skal meget beklage den sene besvarelse af henvendelsen.

Med venlig hilsen

Christina Ekmann
Kontorchef